

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבלת הינה תלמידה שנה א' בחוגים לכימיה ואנגלית. ביום ה- 21/717 נערכה בחינה בקורס "פיזיקה כללית א' 2" (0351.1812.01) אליה הייתה רשומה הנקבלת. ההוראות לבחינה לא התירו שימוש בחומר עזר וכן ניתנו הוראות מפורשות על איסור החזקת טלפונים ניידים בזמן הבחינה. במהלך הבחינה, שמה המשגיחה לב כי הנקבלת מסתכלת כלפי מטה למשך פרקי זמן ארוכים. המשגיחה התקרבה והבחינה שהנקבלת מסתירה בין קפלי שמלתה טלפון נייד פתוח כאשר במסך הופיע טופס בחינה מהעבר עם תשובות וכיתובים שונים האסורים בשימוש.
2. הקובלת טענה כי במעשה זה עברה הנקבלת עבירה של הונאה בבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כמו כן, עברה הנקבלת לטענת הקובלת על עבירה של הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבלת הודתה בכל העובדות ובאשמה בסעיף הפרת ההוראות, אך כפרה באשמה בעבירת ההונאה.
4. הנקבלת העידה על מאורעות אותו יום בפרוטרוט. לאחר בירור, נראה היה כי מדובר בטופס מבחן לא פתור ולא הצלחתי להבין באיזה אופן הוא יכול היה לסייע לנקבלת בפתרון המבחן שלפניה (דף הנוסחאות שהיה בו ניתן לה גם כך). כמו כן, הנקבלת טענה (ולא הובאו ראיות לסתור) שלאחר שהתגלה הטלפון ברשותה, המשגיחים דפדפו בין החלוניות שהיו פתוחים בטלפון עד שמצאו חלון אחד עם טופס המבחן. הנקבלת הסבירה זאת בכך שהיא עברה על טופס זה בנסיעתה בדרך למבחן, כדי להתנתק מנטלית מקשיי התחבורה של אותו בוקר (עקב אי פעולת הרכבת). את שכיחת הטלפון בשמלתה היא הסבירה בכך שהגיעה לכיתה באיחור רב בשל בעיות התחבורה ומרוב לחץ שכחה את הטלפון ברשותה. משפחתה שדאגה לה התקשרה אליה וכך היא שמה לב שהטלפון ברשותה, אך היא חששה למסור אותו למשגיחים שכן אלו "סימנו" אותה בבחינה קודמת כחשודה. השתכנעתי שהסבר זה מעורר (לכל הפחות) ספק סביר באשמתה, הן לגבי התקיימותו של היסוד העובדתי והן ובעיקר לגבי קיומו של היסוד הנפשי (כוונה להונות).
5. התלבטתי האם יש מקום להרשיע את הנקבלת אפילו בהפרת הוראות, וזאת משום שאם היא אכן חששה שהמשגיחים "מחפשים אותה", לא היה לי ברור שהציפייה ממנה שתפנה אליהם מיד כשהיא שמה לב שהטלפון ברשותה היא ציפייה סבירה. הנקבלת הבינה שיש באפשרותה להמשיך לנהל את ההליך בשאלה זו, אך בחרה להודות בהפרת הוראות כדי להביא את ההליך לסיומו. לאחר התלבטות, החלטתי לקבל את הודאתה שכן לא יהיה זה הוגן לגרור את הנקבלת לניהול דיון עקרוני שכזה (בין אם בפני ובין אם בפני ערכאת הערעור אם אזכה והקובלת תבחר לערער), זאת כאשר הנקבלת עצמה אינה מעוניינת בכך.

6. לאור כך, אני מזכה את הנקבלת מעבירת ההונאה ומרשיעה אותה בעבירת הפרת ההוראות. אני גוזר על הנקבלת:

- פסילת הבחינה נשואת הקובלנה ("פיזיקה כללית א' 2" (0351.1812.01)

- הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים

7. ניתן ביום 9.11.17 בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבלת.

ד"ר עמית פונדיק

סגן ממונה על המשמעת